

Nieuwsbrief Stichting NGID

Maart 2015

4^e jaargang nummer 1

Colofon: De nieuwsbrief NGID verschijnt vier keer per jaar en wordt per email verspreid.

Bestuur van de stichting NGID

Voorzitter: Wim Pijnenburg
Secretaris: Aad Hortensius
Penningmeester: Wim van Ieperen
Vice voorzitter: Piet Duivestein
2e Secretaris: Jaap Veldhuis
2e Penningmeester: Rien Heemskerck

Website: www.ngid.nl

voorzitter@ngid.nl
secretaris@ngid.nl
penningmeester@ngid.nl
p.duivestein@ziggo.nl
webmaster@ngid.nl
pubrel@ngid.nl

Redactie nieuwsbrief:

Wim van Ieperen
redactie@ngid.nl

Historisch archief:

Wim van Ieperen

Website beheerder:

Jaap Veldhuis

Van het bestuur:

Voor u ligt de eerste Nieuwsbrief van 2015 met interessante en leuke stukjes. Het bestuur heeft u in december verrast met een leuk presentje en hoopt dat het presentje op prijs is gesteld en dat er veel gebruik van is/wordt gemaakt. Het bestuur heeft er veel werk aan gehad maar de positieve reacties waren overweldigend.

Ook dit jaar staat er weer veel op het programma. U hebt via de website en via de mailing kunnen lezen dat op 30 april de reünie wordt gehouden in de Witte Raaf. Door het bestuur worden de laatste zaken geregeld en het ziet er naar uit dat de reünie ook weer druk bezocht zal worden. U hebt het programma kunnen lezen en we vertrouwen er op dat u aan het eind van de dag weer kan zeggen: "erg gezellig, veel bekenden gezien en prima georganiseerd". Ook hebt u via de website en de mailing kunnen vernemen dat er op 13 mei wederom een MARVO-vaartocht wordt gehouden waar 15 personen van onze stichting zullen deelnemen. Zr. Ms. Van Speyk is ditmaal het gastschip (M-FF).

In de vorige Nieuwsbrief was aangegeven dat Piet Duivestein kenbaar zou maken of hij tijd zou hebben voor een bestuursfunctie bij de stichting NGID. Gelukkig heeft Piet aangegeven bereid te zijn om zitting te nemen in het bestuur als vicevoorzitter. We zijn erg blij dat deze (vacante) functie nu ook is vervuld.

Begin januari bereikte ons het bericht dat Theo Krone op 77-jarige leeftijd was overleden. Theo was geen lid van onze stichting maar wel een bekend persoon in de NGID-wereld. Theo is in besloten familiekring begraven.

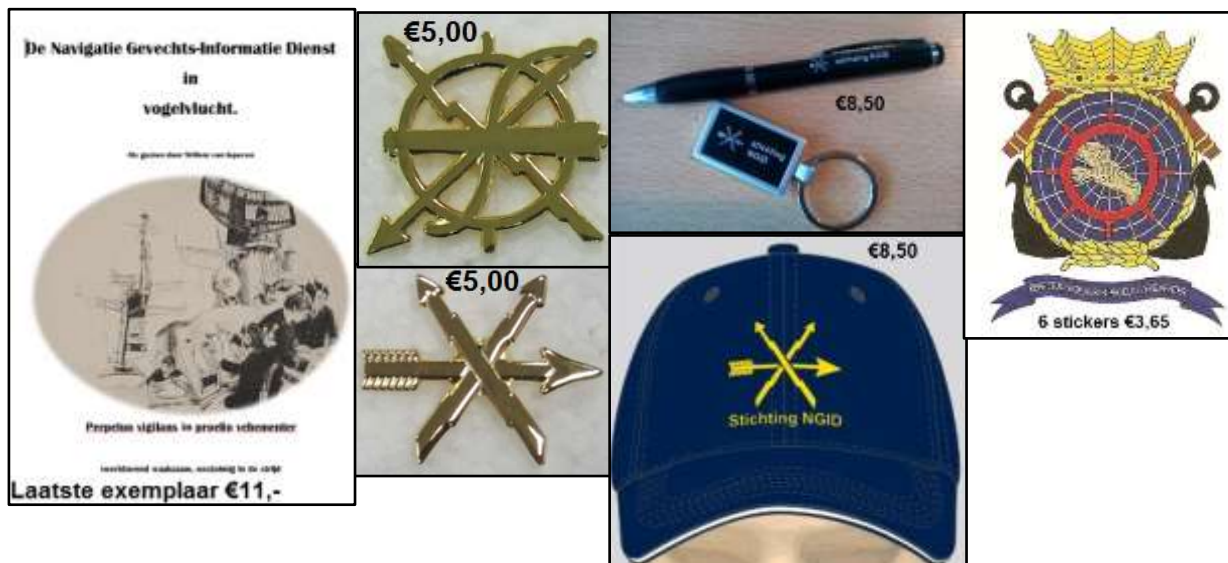
Zoals u allen weet is de nieuwe NLBEOPSchool alweer een tijdje operationeel. We hebben de commandant NLBEOPSchool gevraagd na te willen denken over een cadeau van onze stichting. Het bestuur vindt het passend om de school te verblijden met een cadeau namens het (oud)-NGID/OPDOPS personeel omdat voor de meeste leden hun KM-carrière hier en/of op NAVGIS is begonnen en ze vele mooie herinneringen hebben aan deze school. Omdat het cadeau namens de stichting NGID wordt aangeboden vindt het bestuur het logisch dat u ook met voorstellen kunt komen hoe dat cadeau er uit dient te zien. **Kom dus met suggesties!** Wellicht dat uw suggestie straks te zien is in de NLBEOPSchool.

Op onze website www.ngid.nl komen steeds meer klassenfoto's te staan met de daarbij behorende namen. Leuk om je oude dienstmakers weer terug te zien. Wellicht dat u nog namen weet, geef ze dan door. Natuurlijk kunt u ook nog klassenfoto's inleveren want we zijn nog niet in het bezit van alle klassenfoto's. Hoe u dat moet doen staat op de website.

Het bestuur van de Stichting NGID wil diegene die ziek zijn of lichamelijke gebreken hebben, veel sterkte wensen. We hopen op een voorspoedig herstel en hopelijk tot ziens bij een volgend evenement. Het is voor ons erg moeilijk om in te spelen op heugelijke gebeurtenissen of gezondheidssituaties van onze leden. Wanneer u op de hoogte bent van lief of leed van één van onze leden laat het dan even weten dan kunnen we uit naam van al onze leden reageren met een kaart of bloemetje.

Tot ziens op 30 april bij de reünie in de Witte Raaf.

De winkel:

U kunt de artikelen bestellen door het totaal bedrag over te maken op

bankrekening:

NL46 ABNA 054 80 16 267

t.n.v. Stg. NGID, 9072AJ.

Vermeld wel even welke artikelen en uw naam” bij uw overschrijving. De verzendkosten (binnen Nederland) zijn in de prijs inbegrepen. Voor verzending naar het buitenland kunt u via penningmeester@ngid.nl een prijsopgave krijgen. Getoonde prijzen zijn ledenprijzen, niet leden betalen €1,00 per artikel extra. Zie ook www.ngid.nl

Ontmoeting Reünie 2015

Op **30 april 2015** hebben we onze reünie in de **Witte Raaf** op de nieuwe haven te Den Helder. De dag begint om 11.00 met koffie thee en een broodje. Gedurende de dag wordt er voor bittergarnituur gezorgd en we sluiten de dag af met een Indisch buffet. Ook zorgen we voor een leuke attentie ter herinnering aan deze reünie. De deelnemers ontvangen voor de reünie het dag programma en aanvullende informatie over parkeren toegang nieuwe haven enz. De kosten zijn voor leden en

hun partner €25,- en voor niet leden €30,- U kunt het bedrag overmaken op bankrekeningnummer **NL46 ABNA 054 80 16 267 t.n.v. Stg. NGID, 9072AJ** Vermeld wel even uw postcode en huisnummer en uw naam bij uw overschrijving. **Opgave tot 21 april 2015**

Uit het krantenarchief.

Nederlands **smaldeel** naar Middellandse

24-10-1967

Zee

Smaldeel 5 van de Nederlandse marine is in een sterkere formatie dan ooit tevoren uitgevaren voor wat genoemd wordt „een oefening in het Middellandse Zeegebied”. Dit vertrek van 13 grote Nederlandse orlogsschepen met o.a. het yliegdekschip Karel Doorman, zou verband houden met de wens van het opperbevel der NAVO om een tegenwicht te scheppen tegen de sterke Sowjet-vloot eenheden die zich in de Middellandse Zee bevinden.

HR. MS. DRENTHE NAAR 26-2-1967 NEDERLAND TERUG

Hr. Ms. jager Drenthe, die zich in **Smaldeel 5** in de Golf van Biscaje, op weg naar Plymouth bevond, is naar Elferrol (Spanje) opgestoomd i.v.m. enkele scheuren in het dek, ontstaan door het zware weer. Na een expertise door het bureau scheepsbouw van het ministerie van defensie is besloten om de Drenthe naar Nederland te laten terugkeren en de schade te herstellen. De overige schepen van het **Smaldeel** zullen op 9 maart in Nederland terugkeren.

Nederlands eskader.

VOOR het eerst sinds 1942 zal de varende vloot van de koninklijke marine, met ingang van 1 januari 1972, weer worden verenigd in een eskader.

De laatste jaren kende men het (oefen)smaldeel **5**, maar dit was dan ook de grootste scheepsformatie. In feite is een **smaldeel** echter een onderdeel van een groter ver-

stan huygens

20-10-1971

band; de Britten noemen het een „division”.

Op initiatief van het bureau maritieme historie van de marinestaf - hoofd: commandeur J. F. van Dulm (MWO) - zal nu de betere benaming van eskader in ere worden hersteld. Het vorige - Indische - eskader is eind februari 1942 onder bevel van Karel Doorman strijden ten onder gegaan in de Javazee.

31-3-1955

Atoom-oefeningen

DEN HAAG, 31 Maart. — Eenheden van het Nederlandse **smaldeel 5** hebben Woensdag deelgenomen aan gecombineerde Brits-Amerikaans-Nederlandse oefeningen in Het Kanaal. Bij deze oefeningen ging men er vanuit, dat aanvallen werden gedaan met atoombommen en onderzeeërs.

Uit het foto archief:

Vrije jongen lange haren

Boordplaatser heeft zo z'n voor en nadelen. Je woont op je werk en je bent nooit alleen. Ik als matroos 1 RAPP 1 kon er over meepraten. Woonde mijn familie in

Drenthe, ik zat op de Drenthe, Hare Majesteit wel te verstaan. Weekend betekende voor mij 5 uur treinen. Eerst de militaire trein van Den Helder naar Amsterdam. Daarna de sneltrein naar Zwolle en dan de boemel richting de knoek. Natuurlijk ging het op zondagavond in de omgekeerde richting. Deze expeditie betekende dat je 2 maal per maand naar huis kon, want bij 3 van de 4 reewacht was een kort weekend te kort

om naar huis te gaan. Dus ik kwam regelmatig niet op de permissielijst voor en spendeerde het weekend aan boord. Door de weeks was er genoeg reuring aan

boord. Na de werkzaamheden was het aardappelen jassen, daarna handschoon en vastwerken. Om kwart over vier ging de toko even open en kon je soms enige aanvulling op de nogal karige rantsoenen kopen zoals hardgekookte eieren of een bal gehakt, bereidwillig in elkaar geflanst door de korporaal kok en bottelier. Anders was het wachten tot de onderofficier van de wacht praaide "visboer aan de valreep" en kon je daar je aanvullende rantsoenen kopen. Lustte je geen vis en hadden ze niets in de toko, dan was je echt aangewezen op wat de pot schafte. Gebakken marinier, cornedbeef, nasi tjampoer, wentelteefjes, duitse aardappeltjes of doorgedraaide erwtensoep vulden regelmatig je broodmaaltijd aan. De rantsoenen vleeswaren bestonden meestal uit een plakje kaas en boterhamworst en voor de rest was het zoetigheid. In het weekend was het rustig aan boord. Buiten het wachtsvolk waren er meestal enige tientallen lotgenoten die aan boord bleven omdat weekend permissie geen nut had. Aan boord was de toko de verzamelplaats. Sterke verhalen, biertje en plannen maken voor de avond. Meestal was het eerst café Noord Brabant, daarna een patatje bij R81 en dan door naar Le Vinicolle. Op de terugweg naar boord werd meestal het anker nog uitgegooid bij Bob Manokwari, want een nasi of een sateetje ging er dan wel weer in. Het kon daar laat worden want Bob had een

rest was het zoetigheid. In het weekend was het rustig aan boord. Buiten het wachtsvolk waren er meestal enige tientallen lotgenoten die aan boord bleven omdat weekend permissie geen nut had. Aan boord was de toko de verzamelplaats. Sterke verhalen, biertje en plannen maken voor de avond. Meestal was het eerst café Noord Brabant, daarna een patatje bij R81 en dan door naar Le Vinicolle. Op de terugweg naar boord werd meestal het anker nog uitgegooid bij Bob Manokwari, want een nasi of een sateetje ging er dan wel weer in. Het kon daar laat worden want Bob had een

lijfspreuk: “kalm aan dan breekt het lijntje niet”. Na je bestelling had je voldoende tijd om enkele biertjes te nuttigen voordat er uit de babyfoon een kreet uit de keuken kwam, die wij niet, maar Bob wel begreep. Het eten was verrukkelijk en ik kan met de hand op m'n hart verklaren dat ik tot op heden nog niet een nasi en saté gegeten heb die hier aan kon tippen. Bob begon rond stuitingstijd al te roepen, tijd voor de laatste ronde, pakte zijn viool en begon te spelen. Meestal ging dit door tot vroeg in de morgen. Het was definitief afgelopen wanneer zijn vrouw uit bed kwam, Bob naar boven stuurde en ons de zaak uitknikkerde. Terug naar boord en je tampatje opzoeken want je werd weer om 11.00 uur bij de toko verwacht voor je weekend

biertje. Ook was er in het weekend altijd wat extra's aan de bak. Biefstukje of een karbonade was in die tijd een hele traktatie. Maar de bottelier stelde zijn rantsoenen samen aan de hand van de weekend permissielijsten en wachtlijsten. Maar om een of andere duistere reden waren er meestal meer mensen aan boord dan er rantsoenen waren. Dus het was goed om je heen kijken of je rantsoen niet gejat werd. De provoost kon zich daar niet mee bezig houden want die was tenslotte ook tapbaas. Het kon heel gezellig zijn aan boord in het weekend. Vooral wanneer een filmopereur

aan boord was en je via een maat van je een film had kunnen ritselen op een ander schip. Wie had het. Goed te schaften, een potje bier, film kijken en wanneer je moe werd je tampat om de hoek. Het weekend was om voor je het wist en was het terug naar de routine van dagelijkse dienst. Baksgewijs, werkzaamheden, koffiedrinken, schaften en weer werkzaamheden, thee drinken en om vier uur aardappeljassen en daarna handenschoon. Een ander belangrijke gebeurtenis aan boord was “Katje halen”. Geld krijgen en weer afgeven, even was je rijk maar na het betalen van de

tokobaas, baantjesgasten en de rekening in je stamkroeg was je weer straatarm en kon het poffen opnieuw

beginnen. Mijn paspoort heeft als onderpand meer tijd doorgebracht in het kastje achter de bar bij Bob Manokwari dan in mijn plunjekastje. Maar ja, je bent jong en je wilt wat. Vrije jongen zijn is een fase in je leven en ik kijk er met veel plezier op terug en had het voor geen goud willen missen. *Piet Plottegel*

Wim Ruska

Door Jaap Veldhuis, o.m. verzameld uit diverse artikelen op internet.

Wim Ruska overleed op 14 februari jongstleden. Wie aan Wim Ruska denkt denkt aan de judoka die niet alleen twee Olympische titels behaalde maar ook twee wereldtitels. In 2001 wordt Wim Ruska getroffen door een herseninfarct waardoor zijn leven drastisch veranderde. Datzelfde jaar verhuisde hij naar een verpleeghuis in Hoorn.

Niet veel mensen weten dat Wim Ruska een NGID'er is geweest. Het bestuur van de Stichting NGID heeft meerdere keren geprobeerd contact met Wim Ruska te leggen om te bezien of hij niet lid wilde worden van onze stichting. Dat hij nooit heeft gereageerd vind ik jammer. Dat hij niet graag aan zijn marine tijd werd herinnerd leid ik af uit het volgende.

Judocarriere

Tijdens zijn judocarrière won Ruska twee olympische titels, twee wereldtitels (1967 in Salt Lake City en 1971 in Ludwigshafen), zeven Europese titels en werd hij vele malen Nederlands kampioen. Zijn uitzonderlijke prestaties bij de Olympische Zomerspelen

1972 in München, waar hij in de zwaargewicht-klasse en in de open klasse - deze klasse was in 1984 voor het laatst olympisch - goud veroverde, hebben hem weinig bekendheid gegeven. Deze successen zijn altijd overschaduwed door de bloedige Palestijnse aanslag op de Israëlische delegatie, die enkele dagen daarvoor had plaatsgevonden. Het frustreerde Ruska dat ook de sportbonden nauwelijks waardering konden opbrengen voor zijn reeks van topprestaties, waardoor hij vaak buiten de prijzen viel, zoals de Fanny Blankers Koen Trofee en Sportman van het jaar. Hij stond in de schaduw van Anton Geesink, die zichzelf beter kon verkopen aan de media. Een hoog knuffelgehalte had Ruska niet, wel een topsportmentaliteit, die hem vele sportieve successen heeft gebracht. Sportman van het jaar in 1972 werd Ard Schenk, die met drie gouden medailles uit Sapporo terugkwam.

RAPP'er op Hr. Ms. Karel Doorman

En een koninklijke onderscheiding zat er voor Ruska ook niet in. Want nadat hij bij de Koninklijke Marine als radioafstandpeiler plotter op de Karel Doorman een korporaal „een stomp recht voor z'n kokosnoot” had gegeven, nog voor z'n judocarrière begon, werd hij veroordeeld tot een maand detentie. Zo groeide hij uit tot een judoheld met een strafblad. Ruska kijkt bedenkelijk en ondeugend tegelijk als zijn kortstondige gevangenschap in Nieuwersluis ter sprake komt. Vrij vertaald: daar had ik niet zo veel te vertellen. Later zette Erica Terpstra zich in voor een lintje voor Ruska. De VVD-politica vertolkte een breder levend gevoel dat het tijd was voor eerherstel. Tevergeefs. Een enkeling in Ruska's omgeving speculeerde op een vorm van gratie van Willem-Alexander – koning met een sportachtergrond.

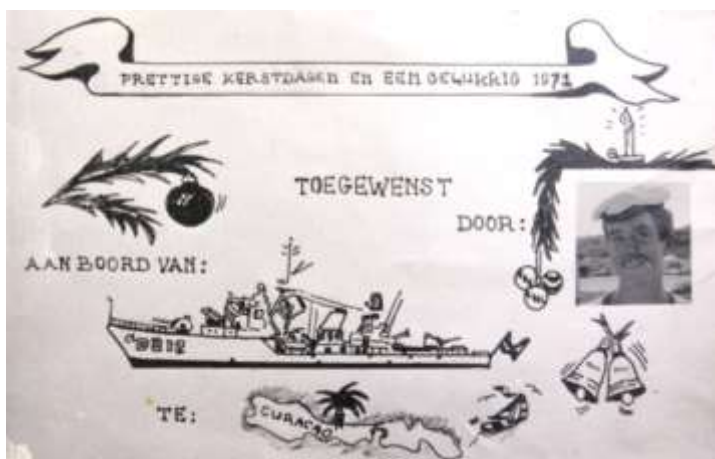

Ik ben er van overtuigd dat een aantal van onze leden Wim Ruska in persoon hebben gekend. Wat zou het leuk zijn hierover in een volgende nieuwsbrief te lezen.

Willem (Wim) Ruska (Amsterdam, 29 augustus 1940 – Hoorn NH, 14 februari 2015).

- D U B B E L R O L I N D E W E S T -

Even voorstellen, Frans Bianchi. In 1967 dienstgenomen bij de Koninklijke Marine. Na de EMV matrozenopleiding en na een trip met Hr. Ms. De Zeven Provinciën de opleiding RAPP. 3 gevolgd op NAVGIS. Inmiddels de 18 jarige leeftijd bereikt en plaatsing op een van de B jagers volgde. Het werd Hr. Ms. Friesland. Na de FOST periode ..de gemeten mijl gevaren in Noorwegen werd de volgende bestemming Curaçao. Ik was inmiddels matroos 1 rapp.1 geworden. In die tijd was dat een periode van c.a. 9 maanden. Ik kan me nog enkele namen herinneren van andere nagi's. Richard Bakelaar (kpl) - v.d Toorn (sgt) ...Remie Remmelts-Jaap Beekman- Gerard Kaashoek. Het waren en meer maar welke namen dat waren kan ik mij niet meer herinneren (sorry). Als ik het mij goed herinner vertrokken wij in juli 1970 naar de West via de Azoren.. de oversteek naar Barbados en uiteindelijk Marinebasis Parera. Mei 1971 zou de terugreis naar Nederland zijn. Overigens was ik inmiddels zanger van de

scheepsband en ik zou mijn broer Willem Bianchi, voor het eerst na 9 maanden op Curaçao treffen. Hij was Korporaal geschutmaker aan boord van Hr. Ms. Overijssel en zijn negen maanden in de West, zaten erop. Nu is het zo dat mijn broer en ik goede sobats waren (en nog steeds zijn) dus dat werd een warm onthaal. Bonbini Corsow.. met steelband... scheepsband en al. Het

leuke was dat de twee stationsschepen nog een week naast elkaar lagen afgemeerd aan de Rimasteiger. Mijn broer, die een jaar ouder is dan ik, nam me mee op sleeptouw. Hij wist de weg en had de contacten. Dat laatste heb ik van hem overgenomen.. inclusief zijn Dushi. Wat ik me nog herinner na die week (ik was vrij van wacht gesteld) dat ik nauwelijks heb geslapen.. veel Boca Chica heb gedronken en op plaatsen ben geweest waar ik het nu niet over zal hebben. Mijn broer vertrok met de Overijssel naar Nederland.. ik bleef achter. Ik was zo uitgeput van het feesten dat ik een dag na het vertrek van mijn broer de wereld voor een doedezak aanzag. Op enig moment viel ik om...raakte bewusteloos en werd wakker in de ziekenboeg van Parera. Ik heb daar meer dan een week gelegen.. was 7 kilo afgevallen. Mijn hoofd was kaal geschoren.. en zag er niet uit ! Ik maakte me wel zorgen over de gedachte dat als ik er na een week al zo aan toe was.. hoe zouden die 9 maanden me vergaan. Welnu terugkijkend kan ik zeggen het is goed gekomen. Ik zeg wel eens gekscherend "mijn enige zorg was.. heb ik genoegd geld." en is het bier koud genoeg. Verder zijn gedurende deze trip mijn lachspieren bovenmatig ontwikkeld. Zoals te doen gebruikelijk werden er, met als thuis basis Curaçao, regelmatig trips gemaakt naar.....etc.

ROL 1: Een van die trips bracht ons naar de bovenwinden, om precies te zijn Sint Maarten. Hoe het daar nu is weet ik niet, maar afmeren kon niet. Ankeren was gebruikelijk. Ex nagi's weten dan wat er van je verwacht wordt tijdens de wachturen. ZW bij zetten, afstandsringen omhoog draaien en met een vetpotlood de contouren van een landtong aftekenen. Dit alles om te checken of het anker niet krabt. Niet vergeten in de commandocentrale kanaal 16 bij te zetten (VHF) de noodfrequentie op luidspreker en je wacht draaien. Voordat ik verder vertel, is het van belang om te weten dat ik als Matroos 1, RAPP. 1 de dagelijkse taak had stuurboordreddingsloep bij calamiteiten te bemannen. Om precies te zijn, ik was paai van die sloep en als zodanig verantwoordelijk voor het detail (zijn alle onderdelen aanwezig en in goede staat) en zorg voor het in goede conditie zijn van deze sloep. Bij te water gaan van de sloep was mijn plek op de voorplecht bij het grote metalen kinnen baks blok voor het in en uit pikken. Dit was , vond ik toen, een aardig ere baantje. Kwartiermeester Reggers (ik zal hem nooit vergeten) was mijn directe chef. Prettige persoon om mee te werken en bovenal een professioneel ! Terug naar die bewuste dag voor anker liggend in de baai van het Nederlandse deel van Sint Maarten. Ik had de eerste wacht in de commando centrale. Ik weet niet of ik de synopsis (weerkaart) zelf had ingetekend. Ik had hem wel bestudeerd voordat ik de wacht overnam. Ik herinner me dat de isobaren niet veel goeds voorspelden, namelijk zware storm. Uiteraard had ik daarvoor de officier van de wacht van op de hoogte gebracht. Dat was LTZ 2 OC Smit, tevens navigatie officier en mijn hoogste baas. Ja..ja hij was de echtgenoot van het toenmalige 2e kamer lid Nelie (Smit) Kroes. Aan boord de verantwoordelijke voor alles wat met navigatie te maken had.. dus ook voor het Nagi personeel. Het was inmiddels pikkedonker geworden en de storm was inmiddels toegenomen tot zware storm met uitlopers naar orkaankracht. Niet echt prettig. Dit alles ging vergezeld met zware regenval. Het tijdstip weet ik niet meer, maar op enig moment hoorde ik via de noodfrequentie (kanaal 16) gekraak. Ik veerde op en zette het geluid harder. Ik hoorde heel zwak het volgende:

Mayday .. Mayday ... Mayday .... this is TB radar.. mayday.. mayday .. mayday.. this is TB radar gevolgd door zijn geografische positie. In gebroken Engels werd duidelijk dat het om een schip ging uit Antigua welke 2 ankers en de enige schroef had verspeeld en slechts op een hekanker op de rotskust van Sint Maarten dreigde te pletter te slaan. Ik heb alles genoteerd en alarm geslagen via de off. van de wacht. Deze sloeg algemeen alarm. Ik heb direct met enkele collega RAPP.'s de doorgegeven positie in de kaart gezet en gecheckt. En voor belanghebbenden een sitrep gegeven (briefing) De Commandant was op de brug. De ketels die stand-by stonden werden opgestookt en binnen zeer korte tijd was de Friesland vaarklaar en werd het anker opgehaald. We stoomden op naar de opgegeven positie van de TB radar, die aan de andere kant van Sint Maarten lag. Hoe het kwam weet ik niet.. maar het gerucht ging als een lopend vuurtje dat de TB Radar een groot luxe jacht was en dat er enkele tientallen mooie vrouwen aan boord zaten. Hoe de marine nu is kan ik raden...maar in die tijd.. met zo'n bericht.. dan hebben de maten er veel voor over om zo snel mogelijk ter plaatse te zijn.

ROL 2: Nu mijn dubbelrol. Vanwege mijn taak als paai reddingsloep meldde ik me, terwijl we opstoomden, bij stuurboordredding sloep. Kwmer Reggers.. de bootsman en het andere bemanningslid waren er ook, alsmede enkele matrozen om de davits met de hand uit te draaien. Ik verzeker U.. dat het beestachtig weer was en zoals gezegd pikkedonker. Golven van gigantische proporties en aan dek een vreselijke herrie vanwege de bulderende storm. De dekverlichting aan SB zijde was aan. De sloep bemanning, waaronder ik zelf, keken elkaar aan...spraken geen woord. We wisten wat we konden verwachten en wat er van ons verwacht werd. Angst in de ogen.. maar beslist geen paniek. Ik nam met reddingvest plaats op de voorplecht, zittend op dekhuis van de sloep. Nu zou blijken of alle voorgaande trainingen hun vruchten zouden afwerpen. Je moet weten als de dekverlichting van het moederschip brandt is je zicht absoluut niet meer dan twee meter vanuit de scheepshuid. Er kwamen palen water langs die ruim boven dek uit kwamen. Ik was bang.. maar deed wat er van me werd verwacht. De bootsman floot zijn orders met zijn bootsman fluit. Dat werkte perfect. De davits werden uitgedraaid. Ik hield het blok ingepikt in de haak die aan het sloependek zat. Telkens werd de sloep, die meer dan 1000 kg woog, door een golf opgetild. Maar als de golf onder je door was gegaan, viel de sloep met een verschrikkelijke klap terug in de davits die in middels waren uitgedraaid. Ik was eerlijk gezegd doodsbang. Ik besepte dat als het blok dat ik vasthield verkeerd of niet simultaan met het achter blok werd uitgepikt er een levensgevaarlijk situatie zou ontstaan. Stel dat je het blok tegen je hoofd zou krijgen.. dan was het over en uit... mati. De Friesland voer met, gezien de omstandigheden, zo hoog mogelijke snelheid naar de directe omgeving van de TB Radar. Maar door oefening.. discipline en je angst omzetten in vastberadenheid.. kun je meer als je vooraf zou denken. Het ging perfect. Voor en achter op fluitsignaal pikten we tegelijk uit.. perfect op de top van een binnenkomend golf en los gingen we...en voeren weg in de donkere nacht. De Friesland minderde vaart.. kon niet dichterbij de kust komen.. dus wij, de sloepsbemanning waren op onszelf aangewezen. Ik ben direct na het loskomen van het moederschip in de kuip van de sloep gaan staan en zag op ik schat 1 zeemijl wat lichtjes dansen op de golven. De kustlijn zag ik akelig oplichten op korte afstand van wat de TB Radar moest zijn. Wij hadden als extra een korporaal konstabel aan boord die een FAL met vele meters hieuwlijn bij zich had. Dichterbij de TB Radar gekomen was ik verbaasd. In plaats van een luxe jacht, betrof het een scharrig coastertje te zijn. Nog dichterbij gekomen hoorden we het geluid van loeiende in doodsangst verkerende koeien. Nadat KWMR Reggers enkele bemanningsleden instructies had toegeschreeuwd..

schoot de konstabel de lijn over. Dit lukte en de bemanning van de TB radar nam de lijn aan

op hun bak. Hierna voeren wij de lijn terug naar de Friesland, maakten hem vast aan een sleeptros. De mensen van de TB Radar haalden de sleeptros in, belegden hem en de Friesland nam de TB Radar op sleeptouw naar rustiger water. Resultaat: reddingsactie geslaagd. TB Radar met negen bemanningsleden en honderd koeien van de verdrinkingsdood gered. Geen slachtoffers en geen schade aan de sloep en de Friesland. De andere dag nog met bemanningsleden van de TB Radar gesproken. Ik kan me niet herinneren meer dankbaarheid te hebben gezien dan bij die mensen. Later werd er nog een oorkonde en herinneringsschild aan de Friesland uitgereikt. Waar dat is gebleven weet ik niet. In die tijd was ik de illustrator van de scheepskrant en heb daags na deze actie een tekening (spotprent) van het gebeuren gemaakt. Wat heb ik zelf van dit voorval heb overgehouden is dat ik sindsdien weet wat doodsangst is. Het besef dat discipline en drilling in dergelijke situaties doorslaggevend zijn. Met dank aan de Koninklijke Marine en alle mentoren die ik in negen jaar heb mogen leren kennen. Thans ben ik nog in het bezit van de koperen praai toeter en de oorlogswimpel van de reddingsloep van Hr. Ms. Friesland. Hoe ik eraan ben gekomen, ben ik vergeten. Het was een mooi en fijn schip. Uiterst zeewaardig en helaas vermoedelijk nu als scheermesje in omloop. Het is niet anders aan alles komt een eind.

1 december 2014, Frans Bianchi, f.bianchi@chello.nl Tel:0644676594

Nostalgie:

Ons allen welbekend vanwege de verschillende deelcursussen.

